

Un gerro com un esguerro

L'ESPERPENT PROTAGONITZAT PER
JOSÉ RAMÓN BAUZÀ ÉS SOLS UN
REFLEX DEL DEL SEU PROPI PARTIT.

Hi va haver un temps que la mera menció del seu nom causava com a mínim la irritació de qualsevol persona d'esquerres, però ara resulta que el que produeix són calfreds i nàusees entre les files del PP. El certament irrepetible José Ramón Bauzá, que fou president del Govern Balear entre els anys 2010 i 2014, ha tornat a irrompre recentment dins el panorama de la política illenca, i de quina manera. Es veu que l'home no ha entès el significat profund de la condició de senador (aquí et quedés fins que ens dignem a dir-te alguna cosa) i, jove i impetuós com és encara, ha decidit sortir de l'ostracisme i tornar a l'arena.

El seu primer intent de revifalla va consistir a postular-se com a ministre (o, si més no, secretari d'Estat) de Turisme al nou Govern de Rajoy, però li va sortir bufa. Literalment ningú, tret d'alguna premsa amb algun racó per omplir, va fer ni cas de les seves pretensions, per molt que ell insistís a remarcar que "los grandes del turismo" estaven al darre de la seva ocurrència. Grandes de España, clar. Es pot dir que el PP va optar, en aquesta ocasió, per envoltar d'un silenci pietós el senador Bauzá i les seves reclamacions, que efectivament van quedar perfectament diluïdes dins el rebombori de la constitució del nou executiu espanyol, i de la depriment rendició de Breda protagonitzada pel PSOE en la investidura de don Mariano. Però els qui hem tingut la dissort de patir-lo com a governant sabem que el molt honorable José Ramón no té la paraula *claudicació* al seu diccionari particular, i a la vegada és de domini públic que el nostre home freqüenta tertúlies de mitjans madrilenys, d'aquestes on els participants competeixen entre ells per veure qui dóna l'espectacle neofranquista més grotesc, i que entre aquesta mena de

SEBASTIÀ
ALZAMORA
alzamoramartin@gmail.com

personal conserva encara un cert predicament. Són els mateixos *gatos al agua* i assimilats que, quan era president, li donaven copets a l'espatlla i l'agombolaven dient-li "*muy bien, muchacho, dales con la cachiporra*" cada vegada que es treia de la màniga una nova mesura contra la llengua catalana o s'enfrontava com un sol home (bé, un sol home i el vice-president Gómez, que exercia de lleial Sancho Panza) a la comunitat docent. Doncs es veu que aquests encara tenen humor de donar-li coratge, i seria bo que s'abstinguessin de fer-ho, perquè després passa el que passa.

I el que passa és que un cop frustrada l'operació ministeri, l'infatigable Bauzá se'n va recordar de cert arxipèlag i va decidir enfocar els seus esforços en aques-

ta direcció. La resta ja la coneixem, però hem de dir que no ha deixat de resultar divertit assistir al repertori de contorsions i escarafalls dels actuals *peperos* balears davant de l'anunci que el seu no fa tant de temps estimat líder presentava candidatura per tornar a presidir el partit i, per descomptat, el Govern. Érem pocs i ha parit la burra, venien a dir. Com si no en tinguessin prou amb la seva guerra interna entre els regionalistes de Biel Company i els espanyolistes de Jaime Martínez (tots dos, ex-consellers i ex-amics de José Ramón) que a damunt es presenta l'home que a les passades eleccions va obtenir els pitjors resultats de la història del partit, decidit a repetir la proesa. Sembla que aquesta vegada els comandaments del carrer Génova de Madrid deuen haver fet alguna cosa més que limitar-se a fingir que no veien "*las cosas raras de ese niñoato chalado*", per citar la lletra del *Porompompero*, perquè la cosa s'ha reduït en poc temps a un foc d'encenalls i fa dies que de l'operació candidatura ja no se'n canta gall ni gallina. Però els que li tenim llei a l'ex-president confiem que la cosa no acabi aquí i que ell i "les persones importants" que com sempre avalen les seves maniobres ens deparin encara noves i apassionants aventures.

Va ser Felipe González qui es va empecar la metàfora del gerro xinès per definir la naturalesa dels ex-presidents de Govern (coses voluminoses que ningú no sap on col·locar), i a fe que ell mateix s'ha encarregat de fer-la certa. Si hi ha alguna cosa aprofitable en la peripècia del gerro Bauzá, és que l'esguerro i l'esperpent en què consisteix la seva trajectòria política no és més que un pàl·lid reflex de l'esperpent del partit del qual neix i que l'ha fet possible.

Escriptor